

Kyrksläotts pensionärer på innehållsrik resa till Åland 22-23.08.2022

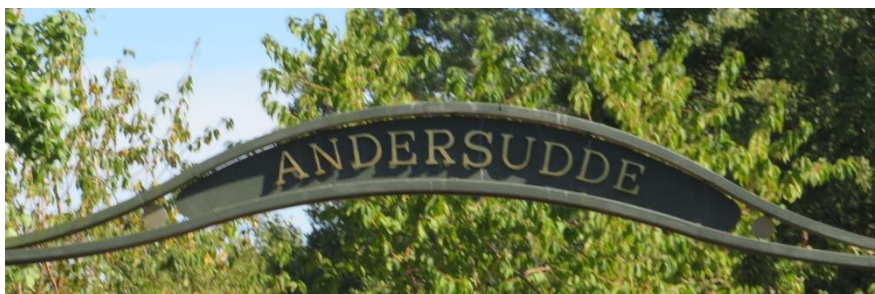
Måndag den 22 augusti, i arla morgonstund samlades ett gäng glada pensionärer, för att ta bussen till Åbo hamn och Viking Lines nya, fina flaggskepp m/s Viking Glory, till Mariehamn.

Vårt huvudmål för resan var Anders Wiklöfs Andersudde.

Efter incheckning på Hotell Arkipelag, styrde vi kosan mot Andersudde, med guiden Kjell Ekström. Anders Wiklöf hade lovat träffa oss på sin berömda udde.

Längs ringlande vägar körde bussen mot Järsö, där Andersudde ligger. Andersudde är Anders och hustrun Ritas sommarhus. Och vilket sommarhus! En underbart vacker plats, med utsikt över havet. Röda mattan var utrullad för gästerna – en äkta handknuten matta.

Konstsamlingen motsvarade alla förväntningar! Anders Wiklöf har Nordens mest värdefulla privata konstsamling. Anders köper de tavlor han tycker om, inte enbart på grund av konstnären eller priset.

Tavlorna var vackert upphängda, med god smak och känsla. Färgerna i huset var harmoniska och vackra. Stora kristallkronor och handknutna mattor på golven. Det syntes också, att husets ägare tycker om böcker. Många böcker låg framlagda på de vackra glasborden.

Anders har också en stor tennisarena med 2000 sittplatser, där många kända personer varit gäster.

Bl.a. Björn Borg och Bill Clinton. Här bjuder han till storslagna födelsedagsfester då vänner, kända politiker och artister är på plats. För oss lät han den norska artisten Sissel Kyrkjebøs röst ljuda genom högtalarna. ”Hon är min kompis”, sade han.

Anders Wiklöf blev vald till århundradets ålänning senaste sommar, då Åland firade 100 år av självstyre. Han älskar sitt Åland, säger han.

Anders är en man med många järn i elden. Han har bl.a. initierat ”Östersjöfonden” redan år 1989 efter att han såg hur smutsigt havsvattnet hade blivit. År 2020 grundade han ”Anders Wiklöf – institutet för Hjärtforskning” vid Uppsala universitet. Att möta honom, var som att möta en gammal bekant, en god vän.

Direktör Wiklöf blir han aldrig, säger han. Han är samma Anders som han alltid varit. Redan det, är ju en bedrift! Man kan säga att det blev ett minne för livet, att få besöka Andersudde!

Färden fortsatte till Önningeby museum, som varit en konstnärskoloni.

I slutet av 1800-talet blev unga konstnärer intresserade av att måla naturen och vanliga människors liv. Den första konstnärskolonin uppstod i Paris. Där kunde konstnärerna med liknande idéer samlas. Också kvinnor var välkomna. Där kunde de utveckla sin konst. Önningeby konstnärskoloni kom till på konstnären Victor Westerholms initiativ år 1886. Idag drivs platsen och muséet av en hembygdsförening, där vår guide Kjell Ekström, varit ordförande i 30 år! En energisk man.

På kvällen åt vi en god middag på Hotell Arkipelags Garden restaurang.

Följande dag styrdes kosan till Bryggeri Stallhagen i Godby, 15 km nordost om Mariehamn. Bryggeriet grundades år 2004 av en del ölvänner. En ny, modern fabriksbyggnad togs i bruk år 2018.

Efter en rundvandring med grundlig presentation av bryggeriet, åt vi en god fisklunch på stället. Stallhagen har många ölsorter. Många av oss blev intresserade av deras honungsöl. En och annan burk inhandlades i butiken.

Besök på Ålands Sjöfartsmuseum och museifartyget Pommern var följande programpunkt. Ålands Sjöfartsmuseum har genomgått förnyelse och uppdatering för ett antal år sedan, och är nu i mycket fint skick. Fartyget Pommern är byggd i Skottland år 1903. Hon köptes av den åländska skeppsredaren Gustaf Eriksson år 1923, och sin sista fraktesa gjorde hon år 1939. Pommern byggdes som ett lastfartyg och har fraktat trävirke från Skandinavien, salpeter från Chile och vete från Australien. Sedan 1950-talet har hon legat i Västerhamn som museifartyg.

Nu kan man gå omkring på fartyget med hörlurar, och höra på historier om livet ombord, då det begav sig.

Efter besöket på Ålands Sjöfartsmuseum, var det dags att gå ombord på fartyget Viking Grace, för att åka till Åbo och med bussen hem till Kyrkslätt.

Tack, till vår reseledare Sol-Britt Kärki och vår chaufför Thomas Wikström.

En fin resa att tänka tillbaka på.

Text: Siv Wikström

Bilder: Leif Wikström